

Is na deliberatie, goedgevonden en verstaan,

1°. Te bepalen, dat goederen, zijnde voortbrengselen van Java en Madura, welke uitgevoerd worden van plaatsen, gelegen op het eiland Madura, alwaar de Inkomende en Uitgaande regten voor rekening van den Sultan van Madura worden geheven, vrij van regten in de Nederlandsche Indische bezitting zullen kunnen worden ingevoerd, mits die goederen, vergezeld gaan van een bewijs van den pachter der Inkomende en Uitgaande regten van den gemelden Sultan, dat de regten aldaar behoorlijk zijn voldaan, zullende de handteekening van den pachter door de Nederlandsche plaatselijke autoriteit moeten zijn gelegaliseerd.

2°. Enz.

Extract, enz.

Accordeert met het register der handelingen en resolutiën van den Luitenant Gouverneur Generaal in Rade.

De waarnd. Algemeene Secretaris.

J. DU PUIJ,

(No. 77.) Uitvoer van Nederlandsch tarwemeel.

BUITENZORG, den 30sten October 1828. (No. 25).

De Minister van Staat, Commissaris Generaal over Nederlandsch Indië.

Ontvangen hebbende eene Ministeriële dépêche, d. d. 19 Mei l. l., La. H en I, strekkende ten geleide van een afschrift, en houdende mededeeling van sommige bepalingen, nopens de executie van het navolgende Koninklijk besluit van 9 April bevorens, no. 100, betrekkelijk den uitvoer van Nederlandsch tarwemeel.

Wij WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

In aanmerking nemende, dat door de aanmoediging en begunstiging van den uitvoer van tarwemeel, uit de havens van Ons Rijk, over zee naar elders, de belangen van den landbouw, gelijkelyk met die van den handel, en scheepvaart kunnen bevorderd worden, en dat de teruggaaf van

den accijnz, bepaald bij de artikelen 35 en 36 van de Wet op het Gemaal, vastgesteld den 21sten Augustus 1822, (Staatsblad no. 36), ter bereiking van Ons oogmerk in deze niet genoegzaam is;

Gezien de onderscheidene rapporten van Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën, alsmede die van Onzen Staatsraad, Administrateur der Directe Belastingen In- en Uitgaande Regten en Accijnsen;

Den Raad van State gehoord;

Gezien het gezamenlijke rapport van Onze Ministers van Financiën en voor de Marine en Koloniën, van den 2de dezer. Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Bij uitvoer van tarwemeel, hetwelk hier te Lande, in eene, voor den accijns op het gemaal, niet geadmodieerde plaats is gefabriceerd, en voor zoo verre de uitvoer geschiedt uit eene der havens, bij art. 11 gemeld, zullen onverminderd de teruggaaf van het bedrag van den accijns, bepaald bij de artikelen 35 en 36, van de Wet op het Gemaal, vastgesteld den 21sten Augustus 1822, (Staatsblad no. 36), voortaan ook teruggegeven worden de zegel- en sijndikaat-regten, in evenredigheid van het voorschreven bedrag, nadat de belanghebbenden vooraf, door behoorlijke quitantiën, zullen hebben doen blijken, dat de belasting wegens de uit te voeren partij is voldaan, behoudens het geval, waarvan bij art. 25 hierna gehandeld wordt.

Art. 2. Ten einde voorts de fabrikanten van het in art. 1 bedoelde meel, te gemoet te komen, met opzigt tot de belasting, waarmede de van ieder last tarwe overschietende speciën bezwaard blijven, zal aan dezelve, bij den uitvoer van *supra* *zijn* tarwemeel, eene schadeloosstelling worden gegeven, uit het fonds ter aanmoediging van de nationale nijverheid, ten bedrage van *één gulden achttien en een halve cents* (f 1, 18¹/₂), over iedere 100 nederlandsche ponden, van het evengenoemde meel.

Art. 3. Deze schadeloosstelling, als berekend naar de vermoedelijke hoeveelheid zoo van meel, als van kortgoed en zemelen, welke ieder last tarwe kan opbrengen, en naar de thans geheven wordende opeenten, uit haren aard veranderlijk zijnde, zoo zullen het Departement van Binnenlandsche Zaken en de Administratie der Directe belastingen In- en Uitgaande regten en Accijnsen, met gemeenschap-pelijk overleg, in de maand Januarij van ieder jaar, aan ons, ter regeling van deze schadeloosstelling, zoodanige voor-

stellen doen, als zij, naar gelang van de als dan bepaalde opcenten, en van den oogst van het vorige jaar, mitsgaders het wigt en den prijs der tarwe van de alderbeste hoedanigheid, zullen vermeenen te behooren.

Art. 4. Boven en behalve de teruggaaf en schadeloosstelling, bij de vorige artikelen omschreven, zal het hier te lande gefabriceerde tarwemeel, bij den invoer in 's Rijks overzeesche bezittingen, aan geene Inkomende regten onderworpen zijn.

Art. 5. Een ieder, die zich voortaan op de bereiding van meel voor overzeesche verzendingen, verlangt toe te leggen, zal, ter bekoming van de vereischte toestemming, gehouden zijn, van zijn voornemen aangifte te doen aan het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, met opgave zoo van den naam of de firma, waarop de fabriek zal gedreven worden, als van de ligging en den omvang der fabriek, en van het merk, waarmede hij voornemens is, zijne vaten meel, ter onderscheiding van die, welke uit andere fabrieken afkomstig zijn, te merken; op deze aangiften zal door Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, na gehouden overleg met de Administratie der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen, worden beschikt, met inachtneming der bepalingen, vervat in de artikelen 33 en 34 van de wet van den 21sten Augustus 1822, (Staatsblad n°. 36), en in art. 1, van Ons tegenwoordig besluit.

Art. 6. De vaten, waarin het meel wordt gepakt en verzonden, zullen van eikenhout vervaardigd worden, en allen dezelfde hoogte, omvang enz. moeten hebben, en niet zwaarder mogen wegen dan van $7\frac{1}{2}$ tot $8\frac{1}{2}$ Nederlandsche ponden; mitsgaders in alles overeenkomstig moeten zijn, met de afmetingen, welke daarvoor zijn bepaald geworden, en waaromtrent, door of van wege het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, de noodige inlichtingen aan de belanghebbenden zullen worden gegeven.

Art. 7. De vaten benevens de bodemstukken, zullen moeten worden gemeten en gewogen, alvorens door den fabriekant enig gebruik van dezelve zal mogen worden gemaakt. De meting en weging zal geschieden door een, tot dat einde, door den Gouverneur der Provincie, op aanschrijving van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken aan te wijzen ijker of ander bevoegd en deskundig persoon, welke voor die werkzaamheid zal genieten 3 centen per vat, door den fabriekant te betalen; intusschen zal de aan te wijzen persoon

of ijker niet verplicht kunnen worden, om minder dan vijftig vaten of eens te wegen en te meten, terwijl hij, ingeval de fabriek ten platten lande, of niet ter zijner woonstede gevestigd nogt zijn, voor de reis derwaarts, door den fabrikant zal worden schadeloos gesteld, en wel met *vijftig* centen voor ieder uur afstands, tusschen de woonplaats van den ijker, en de plaats, waar de fabriek gelegen is.

Art. 8. Ten blijke dat de vaten behoorlijk gemeten en gewogen zijn, zullen dezelve door den ijker, op den buik en op de bodemstukken worden gebrand met daartoe te vervaardigen ijzers, aanwijzende het gewigt ten bedrage van *zeven en een half, acht of acht en een half pond*, zonder andere breuken, in dezer voege, dat een vat wegende 7 tot beneden de $7\frac{1}{2}$ pond, gemerkt zal worden met $7\frac{1}{2}$, een vat van $7\frac{1}{2}$ tot beneden de 8 ponden, met 8, en een vat van 8 tot beneden de $8\frac{1}{2}$ pond, met $8\frac{1}{2}$. Gelijktijdig, en in tegenwoordigheid van den ijker, zal door den fabrikant, het merk zijner fabriek naast het gewigt ingebrand worden, tot welk een en ander hij het noodige vuur in gereedheid zal moeten hebben.

Art. 9. Een vat meel zal niet meerder of minder mogen inhouden, dan negentig Nederlandsche ponden, één pond hoogstens onbegrepen.

Art. 10. Nadat het meel in de vaten gepakt is en de vaten toegemaakt, mitsgaders de *kim* en *kroosthoepels* behoorlijk vastgespijkerd zijn, zal de fabrikant dezelve, te zijnen koste, behoorlijk in de kinnen doen boren en met touwen berijgen, in dier voege, als zulks bij de Administratie der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen gebruikelijk is, en zulks ten einde als bij artikel 15 nader zal worden gezegd.

Art. 11. Als ladingsplaatsen voor den uitvoer van meel, in voege als bij art. 1 is bepaald, worden *voorloopig* aangewezen de steden *Amsterdam, Antwerpen, Rotterdam, Ostende en Harlingen*, werwaarts de fabrikanten hunne vaten met meel, vergezeld van eenen volgbrief uit het register no. 8, *in-, uit- en doorvoer*, door den fabrikant aan te vragen, mitsgaders vrij van zegel en kosteloos en voor zoo ver betreft het meel uit eene niet geadmodiceerde gemeente afkomstig, zonder borgstelling; of consignatie aan hen uit te reiken, zullen moeten opzenden om in het publieke entrepot aldaar te worden opgeslagen en gekeurd, gelijk hierna breeder zal worden voorgeschreven.

Art. 12. In iedere van de, bij het vorige artikel. genoemde steden, zal zoodra de behoefte daartoe aanwezig is, door Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken worden aangesteld een *Keurmeester van het meel ten uitvoer bestemd*, en zulks op zoodanig jaargeld en op zoodanige Instructie, voor zoo ver de keuring betreft, als door Ons bij een nader besluit, op voordragt van Onzen voornoemden Minister, zal worden bepaald.

Art. 13. Het meel in eene der opgenoemde steden aangekomen en in het entrepot opgeslagen zijnde, zal aldaar in tegenwoordigheid van den fabrikant of zijnen gemagtigde en van eenen der beambten van de Administratie van de Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen, door den Keurmeester worden gekeurd, nadat ieder vat afzonderlijk zal gewogen en het gewigt er van aangeteekend zijn.

Art. 14. De Keurmeester zal, te dien einde, in eene der bodems van ieder vat, een gat boren niet grooter dan noodig is, voor een bekwaam steekijzer, waarmede hij het meel in het vat zal doorboren, om te onderzoeken en te bepalen of het meel werkelijk is *supra sijn* tarwemeel. De Keurmeester zal echter maar eenmaal mogen steken.

Art. 15. De Keurmeester zal gehouden zijn, dadelijk het steekgat te sluiten, en hetzelfde benevens de door de timmen geregen touwen, verzegelen met den stempel, welke daartoe nader door Ons zal worden vastgesteld, en in bewaring van den Keurmeester op zijne verantwoordelijkheid blijven zal, waarna, door den beambte van de administratie der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen, de koorden op het onderste bodemstuk almede, en wel met den stempel der administratie, zullen worden verzegeld; zullen de, voor een en ander, door of van wege den fabrikant worden betaald *tien* centen per vat, te genieten bij den Keurmeester en den beambte der administratie, ieder voor de helft.

Art. 16. Om de eenparigheid te bevorderen en ter voorkoming van oponthoud, zal de grootte der centerboren, en der steekijzers overal dezelfde zijn, en de fabrikant, of zijn gemagtigde, voorts gehouden wezen, de noodige stoppen in gereedheid te hebben, om de centergaten dadelijk te digten; zoo ook te zorgen voor het noodige heet gemaakte lak, ten einde de verzegelingen, door den Keurmeester en den ambtenaar der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen, onverwijld kunnen worden bewerkstelligd.

Art. 17. De Keurmeester zal niet vermogen minder dan *zien* vaten te gelijk te keuren. Hij zal ook geene vaten keuren, die niet behoorlijk gemeten, en gewogen, en ten bewijze daarvan, voorzien zijn van de merken, bij art. 8, voorgeschreven.

Art. 18. Door den Entrepouseur, ter plaatse der keuring en afscheping, zullen worden gehouden twee registers van rekening voor het ten uitvoer bestemde en aldaar opgeslagen meel. Het eerste register zal de rekeningen bevatten van het meel, hetwelk afkomstig is uit de plaatsen welke voor den accijns op het gemaal *niet* zijn geadmodieerd, het tweede daarentegen de rekeningen van het meel uit geadmodieerde plaatsen afkomstig. De uitvoer van het meel, hetwelk op de eerste soort van rekening is gebracht, geeft aanspraak op de teruggaaf en vergoeding, bij art. 1 en 2 genoemd.

Art. 19. Na de afgehoopen weging, keuring, verzegeling en boeking in de bij het vorige artikel genoemde registers, mitsgaders na afteekening, door den Entrepouseur, van den volgbrief, ten bewijzen dat het meel werkelijk in het entrepot is aangekomen, zullen de vaten meel dadelijk kunnen worden ingescheept in den bodem, waarmede dezelve moeten worden uitgevoerd; te welken einde, op eene daartoe te doene aanvraag, aan den fabrikant of zijnen gemagtigde zal worden afgegeven een gewoon consent tot uitvoer, waarin zal moeten worden vermeld, of het meel van eene geadmodieerde dan wel van eene niet geadmodieerde plaats afkomstig is; met verdere aanwijzing van het *bruto* en *netto* gewigt, de merken en het getal der vaten, mitsgaders van de kwaliteit van het meel, (*supra* *fijn*) en van het getal der zegels.

Dit consent tot uitvoer zal, na op de uiterste wacht behoorlijk afgeteekend, en aan het bureau van uitgifte terug bezorgd te zijn, ten grondslag strekken voor de berekening der teruggaaf en schadeloosstelling hiervoren bepaald.

Art. 20. Bijaldien de inscheping niet onverwijd mogt kunnen plaats hebben, zullen de vaten met meel in 's Rijks entrepot verblijven, tot op de inscheping, en zal de administratie der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen in de steden bij art. 11 genoemd, zorg dragen, dat, in het entrepot, eene plaats worde in gereedheid gebracht en gehouden, welke geschikt is tot berging en bewaaring van hetzelfde meel, waartegen, door de belanghebbenden zal worden betaald, de bij Ons besluit van den 6den Junij 1819, n°. 4, vastgestelde pakhuishuur, ten bedrage van

éene cent, gedurende de maand, van iedere vijftien twintig guldens waarde.

Art. 21. Bijaldien het voor den uitvoer bestemde meel afkomstig is uit eene gemeente, welke voor den accijns op het gemaal is geadmodieerd, zal, niettegenstaande de terugkomst van den in art. 11 vermelden volgbrief ten kantore van uitgifte, de door den fabrikant gestelde borgtocht niet geroijerd, noch de geconsigneerde som aan hem terug gegeven worden, vóór dat de Ontvanger, die den volgbrief heeft afgegeven, door den Gouverneur der Provincie, tot welke hij behoort, onderrigt is geworden, dat de in den volgbrief vermelde partij meel, werkelijk is aangekomen en opgeslagen, in het entrepot, werwaarts dezelve bestemd was, te welken einde de Entrepouseur, dadelijk na de boeking, bij art. 18 voorgeschreven, van een en ander kennis zal geven aan den Gouverneur zijner Provincie, die daarvan onverwijd, aan den eerst bedoelden Gouverneur mededeeling zal doen; terwijl zoo wanneer bij gebreke van diergelijke mededeeling, mogt blijken of bevonden worden, dat het meel niet in het entrepot was aangekomen, de fabrikant, niet alleen gehouden zal zijn, den accijns van hetzelfde te voldoen, op den voet van art. 18 van het reglement op de admodiatie, van den 8sten Mei 1825, (Staatsblad no. 48), maar daarenboven deswege onderworpen zal wezen aan de strafbepaling in art. 17 van evengenoemd reglement vastgesteld; onverminderd de toepassing van het bepaalde bij art. 30 van Ons tegenwoordig besluit;

Art. 22. De teruggaaf van den betaalde accijns in voege als bij art. 1 is bepaald, zal geschieden, ter plaatse, waar het meel geëntreposeerd geweest, mitsgaders het consent tot uitvoer afgegeven en naderhand terug bezorgd geworden is.

Art. 23. Ten einde betaling te bekomen van de schade-loosstelling bij art. 2, toegezegd, zal, nadat de uitvoer bewerkstelligd is, de fabrikant of iemand van zijnentwege, aan den Ontvanger, door wien het consent tot uitvoer afgegeven is, ter handstellen eene verklaring van dezen inhoud:

«De ondergeteekende verklaart uitgevoerd te hebben voor
«negotie naar buiten 's Lands, de volgende hoeveelheid
«meel, te weten vaten, gemerkt, wegende
«bruto ponden, en netto ponden (*in letters*
«*en in cijfers*) *supra zijn tarwemeel*, welke uitgevoerd
«zijn met het schip, volgens het consent tot uit-
«voer, afgegeven, ten kantore te, den, no.

«welk meel afkomstig is uit zijne fabriek, gelegen in de «gemeente van , zijnde niet geadmodieerd voor den «accijns op het gemaal.

«En verzoekt mitgedien, dat, ingevolge het Koninklijke «besluit van den 9den April 1828, no. 101, de vergoeding «in art. 2 vermeld, ten bedrage van, aan hem «worde mitbetaald.»

Art. 24. Het aan den Ontvanger ter handgestelde origeneel dezer verklaring, zal vervolgens worden voorzien.

1°. Van een certificaat van den Ontvanger zelven, van den volgenden inhoud:

«De ondergeteekende, Ontvanger te, verklaart «dat de hoeveelheid *supra* *fijn* meel, in bovenstaande ver- «klaring omschreven, werkelijk uitgevoerd is, blijkens het «afgeteekende en ten zijnen kantore teruggebragte consent- «biljet tot uitvoer, afgegeven den , no. . . . , te . . . , «den , no.

2°. Van een certificaat van den Controleur, ter plaatse, waar het consent tot uitvoer afgegeven is, van den volgenden inhoud:

«De ondergeteekende, Controleur te, certificeert, «bovenstaande verklaring en certificaat vergeleken te heb- «ben met het daarin vermelde consent tot uitvoer, en de- «zelve daarmede overeenstemmende te hebben bevonden.» te, den, waarna hetzelve stuk door den Ontvanger aan den Gouverneur der Provincie en door dezen aan de Administratie voor de Nationale Nijverheid zal worden opgezonden, ten einde op de uitbetaling der vergoeding de noodige order te stellen.

Art. 25. Ten einde het fabriceren van meel voor den uitvoer ter zee, nog verder aan te moedigen, en uit aanmerking dat deze fabriekadje uit haren aard behoort gerangschikt te worden onder dezulke, waarvan bij art. 2, der wet van den 21sten Augustus 1822, (Staatsblad no. 36), melding wordt gemaakt, zal de Administratie der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen bevoegd zijn, om, in den geest der wet van den 27sten Julij 1822, (Staatsblad no. 21), rakende de belasting op de suiker en bij wijze van uitzondering op de bepalingen nopens de bepaling van den accijns in het algemeen, bij ons tegenwoordig besluit vastgesteld, aan den fabrikanten, die zulks verlangen mogten, een crediet wegens den accijns van de ter molen gebragte tarwe te verleenen, op den voet hierna

volgende, te weten, dat wegens den accijns verschuldigd over helgeen gedurende elke maand gemalen is, een termijn van crediet zal worden gegeven, vervallende op den laatsten dag der daarop volgende *vijsde maand*, met verdere bepaling, dat door den fabrikant voldoende zekerheid, ten genoegen van den Ontvanger zal moeten worden gesteld, dat de afschrijvingen voor gedane uitvoer op den eerst te vervallen termijn zullen plaats hebben, en eindelijk, dat, wanneer bij de terugkomst van eenen volgbrief *alle* termijnen mogten zijn vervallen en dus door betalingen mogten zijn aangezuiverd, de teruggaaf voor het uitgevoerde meel, in zoodanigen volgbrief vermeld, zal geschieden op den voet van art. 23 na bekomen autorisatie van de administratie; zullende voorts, ten einde op de plaats van het entrepot, alle verwarring te voorkomen tusschen meel, waarvan de accijns is voldaan, en meel, waarvoor crediet is gegeven, in den volgbrief worden vermeld, dat aan den verzender crediet voor den accijns is verleend, ingevolge het tegenwoordige artikel van dit besluit, mitsgaders van deze aanwijzing melding worden gemaakt, zoo wel in het register van den Entreposeur, als in het consent tot uitvoer, waarop vervolgens alle afschrijving in voege voorschreven of anders, bijaldien de fabrikant inmiddels zijne termijnen van crediet mogt hebben aangezuiverd, de teruggave geschieden zal, terwijl het eindelijk aan fabrikanten, welke crediet voor den accijns genieten, niet zal vrijstaan eenigen winkel, eenig pakhuis of eenige bergplaats van meel te hebben buiten het lokaal, waarvoor de vergunning, bij artikel 5 vermeld, is verleend; zullende zij uit dat lokaal geen meel hoegenaamd, en hoe gering de hoeveelheid ook zoude moge wezen, tot andere einden dan ten uitvoer over zee mogen uitslaan, ten zij vergezeld van een behoorlijk accijns-biljet; wordende aan de administratie de bevoegdheid gelaten om, ingeval van gegrond vermoeden, dat door de fabrikanten hietegen mogt worden gehandeld, door peilingen te onderzoeken, of de in de fabriek aanwezige voorraad meel, overeenkomstig is met den staat van der fabrikanten rekening, en zal bij ontdekking van ondermaat, de aan den fabrikant verleende vergunning worden ingetrokken, in voege als bij art. 30 is bepaald.

Art. 26. De uitvoer van meel uit niet geadmodieerde gemeenten naar overzeesche plaatsen, zal almede regt geven op de terugvordering der van het graan betaalde stedelijke

belasting, en zulks in evenredigheid van het gezamenlijke bedrag van de teruggaaf op den Rijks accijns ten principale, en van de schadeloosstelling, bij de artikelen 1 en 2 van dit besluit vermeld; wordende mitsdien de besturen der steden, in welke, bij vervolg, fabrikanten van meel voor overzeesche verzendingen zullen worden toegelaten, nu voor alsdan gemagtigd, de ten behoeve dier steden ontvangene belasting op den voet als voren terug te geven, zoodra de uitvoer van het meel heeft plaats gehad en op de boven bepaalde wijze bewezen is; waarvan de Administratie voor de Nationale Nijverheid, door tusschenkomst van den Gouverneur der provincie, aan de stedelijke besturen, die het aangaat, kennis zal geven.

Art. 27. Onze Minister van Binnenlandsche Zaken, zal door tusschenkomst als voren, aan de bedoelde stedelijke besturen, respectivelijk, kennisgeven van de van tijd tot tijd te verleenen vergunningen; mitsgaders jaarlijks aan dezelve de noodige inlichtingen doen toekomen, nopens den voet, waarop de teruggaaf van den Rijks accijns ten principale, en de schadeloosstelling berekend is, ten einde daarnaar het bedrag der teruggave van stads wege te regelen.

Art. 28. De verzendingen van meel, uit de fabrieken, naar, de in artikel 11 genoemde zeeplaatsen, zal door de besturen der steden, gelegen in den weg langs welke de verzendingen geschieden, en ook door de besturen dier zeeplaatsen zelve, niet mogen worden belemmerd of aan eenige geldelijke bezwaren onderworpen, onverminderd de bevoegdheid, om, bij den doorvoer of de aankomst van hetzelfde meel, door begeleiding van de vaar- of voertuigen, buiten kosten van den verzender, schipper of voerman, en alijd op eene voor den handel niet belemmerende wijze, tegen allen bedriegelijken invoer te doen waken.

Art. 29. Geen der bij dit besluit bedoelde fabrikanten zal andere granen mogen veraccijnsen, dan tarwe, en ook geene andere granen op zijn fabriek mogen hebben dan ongemale tarwe en de daarvan afkomstige speciën. Alle overtredingen in dit opzigt, zullen worden gestraft met de intrekking van de aan den fabrikant toegestane vergunning, en daarenboven met eene geldboete, overeenkomstig de bepalingen, vervat in de wet van den 6den Maart 1818, (Staatsblad no. 12).

Art. 30. Alle vermenging van het in deze bedoelde meel met andere meelspeciën, die uit rogge, boekweit, garst, boonen, of eenig ander plaatsvervangend middel; mogten getrokken zijn, is strengelijk verboden, en zal, zoo dezelve

bij de keuring of vroeger, op eeniger hande wijze ontdekt wordt, gestraft worden met de intrekking der vergunning en met eene geldboete, in gelijker voege, als bij het vorige artikel is gezegd, omtrent de toepassing van welke eerstgemelde bepaling Onze Minister van Binnenlandsche zaken, en Onze Staatsraad, Administrateur der Directe belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen zich onderling zullen verstaan.

Art. 31. Bijaldien eenig meel, met de in de artikelen 11 en 19 vermelde volgbrieven, in het entrepôt aangekomen, in plaats van uitgevoerd te worden, wordt uitgeslagen voor de consumptie binnen 's lands, zal zoodanig meel, naarmate hetzelfde herkomstig mogt zijn uit eene niet geadmodieerde gemeente, en bestemd voor eene mede niet geadmodieerde gemeente zonder dat de vervoer plaats grijpt over eenig geadmodieerd grondgebied, op een gewoon geleide biljet kunnen worden verzonden, doch in het omgekeerde geval, ten aanzien van den vervoer, moeten achtervolgd worden het bepaalde bij Ons besluit van den 6den Januarij 1826, (Staatsblad n°. 1); terwijl, wanneer het meel mogt herkomstig zijn uit eene geadmodieerde gemeente en bestemd naar eene almede geadmodieerde gemeente, insgelijks de voorschriften van evengemeld besluit zullen behooren te worden nagekomen, doch bestemd zijnde voor eenen niet geadmodieerde gemeente, zal, wegens de af te leveren partij, de belasting gerekend tegen *één gulden veertig centen* (f 1: 40) ten principale, voor ieder acht en vijftig, 58, Nederlandsche ponden, vóór den uitslag uit het entrepôt moeten worden voldaan.

Onze Ministers van Binnenlandsche zaken en voor de Marine en Koloniën, en Onze Staatsraad, Administrateur der Directe Belastingen, In- en Uitgaande regten en Accijnsen zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden gedrukt.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9den April des jaars 1828, van Onze Regering het vijftiende.

(Was get.) WILLEM.

Van wege den Koning.

(Was get.) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Accordeerd met deszelfs origineel.

De Griffier der Staats Secretarij.

(Was get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor kopij conform.

*De Secretaris Generaal bij het Ministerie
voor de Marine en Koloniën.*

(Get.) QUARLES VAN UFFORD.

Gezien de consideratiën en het advijs der Regering, (missive van den Luitenant Gouverneur Generaal, van den 25sten dezer, no. 2046).

Heeft goedgevonden en verstaan :

1°. Dat met referie tot art. 4, 8 en 15 van het bovengemelde Koninklijke besluit, en met alteratie van alle vroegere bepalingen, daarmede strijdig, in de Nederlandsch Indische bezittingen, voortaan geene Inkomende regten meer zullen worden geheven van Nederlandsch *tarwemeel*, hetwelk met Nederlandsche schepen uit Nederlandsche havens, wordt aangevoerd en hetwelk zal zijn gepakt in vaten en verzegeld op de wijze, zoo als bij het bovenstaande besluit is voorgeschreven.

2°. Dat alle ander meel, van waar en met welke schepen ook aangebragt wordende, bij den invoer in de Nederlandsch Indische bezittingen zal onderworpen zijn aan een Inkomend regt van 12 pCt., berekend naar de factuurs waarde, verhoogd met 30 ten honderd.

En zal afschrift dezes worden gezonden aan den Luitenant Gouverneur Generaal zoo tot informatie en narigt, als ten fine van executie; zullende dit besluit, met uitzondering van art. 3, in het Staatsblad en in de Javasche Courant worden geinsereerd.